

ЕДИНЪ БРОЙ
10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОЙ
10 ст.

ИЗЛИЗА ПОНЕДѢЛНИКЪ, СРѢДА И ПЕТЕКЪ

Абонаментъ за България: 7 лв. шестъ мѣечно; за странство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за кв. см. — Всичко що се отнася до в-къ се адресува: До дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Ръкописи назадъ на се връщатъ.

Тайниятъ руско-ромънски договоръ и бъдащия миръ на Балканитѣ. — Историческитѣ права на България върху Добруджа. Гърция въ война съ съюза. — Макензенъ въ Бабадагъ. Изявленията на Хиденбургъ.

М. Г. Марковъ

Тайниятъ руско-ромънски договоръ и бъдащия миръ на Балканитѣ

Една радиотелеграма отъ завчера извѣстваше, че споредъ тайния руско-ромънски договоръ за намирането на Ромъния въ войната, на тая последната е било обѣщано: Буковина, Трансилвания, Ваватъ и българскитѣ земи до линията Русе—Варна, включително тия градове.

На много български това извѣстие прави впечатление на нѣкакво разкритие, когато въ действителност, това е крайниятъ опитъ за осъществяването на единъ отдавна проектиранъ, дълго време подготвения и назрѣлъ вече за изпълнение атентатъ, началото на който датира отъ времето, когато Ромъния завзе и почна да владѣе Добруджа.

Даването на Добруджа въ ромънско владѣние е инициалната и главна причина, която създаде и насочи ромънскитѣ аспирации на югъ, не само въ ущърбъ на нашитѣ права, но и въ ущърбъ на нашата сигурност, сериозно застрашена отъ новитѣ завоевателни и империалистически тенденции на Ромъния, които това владѣние, надъ една отсамдунавска земя, възбуди въ психиката и морала на нейнитѣ държавници.

Слѣдъ сериозни и демонстративни колебания да не приема облагитѣ отъ тоя „нормаленъ политически актъ“, който ѝ даваше една чужда земя, която „не се знаеше колко време ще задържи“, както на времето си, бѣха се произнесли Карлъ и Стурза, — Ромънскитѣ най-сетѣ, прие Добруджа и приобсна до всички позволени срѣдства, за да си я присвои и обвържи съ искусствено създадени връзки, за да може да я задържи.

Владѣнието на Добруджа при непрѣстаненъ страхъ, че все тая Ромъния единъ денъ може би ще трѣбва да се прости съ нея, породил идеята да се обезпечи това владѣние чрезъ разширене и про-

никване навтрѣ въ България и въздигна враждебността спрямо България до степенята на върховенъ националенъ дългъ.

Така идеята за завладѣване на нови български земи, се изтъкна отначало подъ благовидния прѣдлогъ на нуждата отъ „стратегическа граница“, почна своето осъществяване съ миземането на Арабъ-табия и съ претенцията за Силистра, продължи съ измѣненето на Дунавскитѣ талвеги, съ присвояването на дунавскитѣ острови и свърши съ грабежа на линията Тутраканъ—Валчикъ, като отстъпка отъ претенцията за кадрилатета Русе—Варна, необходимостта отъ която задкулисно се пропагандираше и прокарваше дипломатически при всѣки стоденъ случай.

Линията на тая „стратегическа граница“ се разширяваше, до като въ последно време, тя се изразяваше въ мѣлата, че естествената линия на тая граница сѣ самитѣ Балкани.

И наистина стратегическа граница между България и Добруджа нѣма и не може да има, по простата причина, че географически Добруджа е нераздѣлна частъ отъ територията на България, отъ която тя съвѣтъ произволно бѣ откъсната отъ Берлинския конгресъ съ цѣлъ да служи за тампона противъ рускитѣ аспирации на Истокъ и да закъсва въ тая служба дадената презъ 1856 г. Бесарабия.

Претекстътъ за необходимостъ отъ нѣкаква стратегическа граница, бѣ просто претекстъ измисленъ и пагоденъ да прикрива завоевателнитѣ експанзивни намѣреня на Ромъния, които тя бѣ възприела още веднага слѣдъ като се рѣши да мине своята естествена граница, Дунава, да приеме Добруджа, и слѣдъ като си бѣ обезпечила благосклонността на централнитѣ сили съ договора отъ 1883 год.

Още тогава ромънскитѣ министъръ на държавнитѣ въсп. Столожанъ, поставилъ отъ министъръ Братияну, бѣ начерталъ широкитѣ простори на тая нова ромънска политика, въ една своя рѣчь останала тогава незабѣлъвана.

Турция си отива, казваше тогава Столожанъ,

и нейнъ замѣстникъ още нѣма. И въ сѣщото това време той разправяше, че пътя отъ Букурещъ презъ Полуострова до Цариградъ е лесенъ и приятенъ за ромънина, защото наврѣтъ по Полуострова на дължъ и на ширъ, се говорѣло на ромънски езикъ и че всѣки ромънскитѣ можалъ да стигне Босфора безъ даже да има нужда отъ прѣводачъ.

Мислитѣ отъ тая рѣчь, надвишаваха ролята и значението на Ромъния и никой не обръщаше внимание на тая влашка грандомания. Въ послѣдствие обаче, тя стана осново начало на ромънското политическо възпитание, възпламенявано отъ фалшивитѣ завѣти на римското величие, които се прокарваха въ душата на новитѣ ромънски поколения и олицетворяваха въ фигурата на Траяна, когото ромънитѣ въ своята национална история, почнаха да изтъкватъ като баща и създателъ на Ромъния, и ромънскитѣ народъ.

И прѣдъ тая тревожна перспектива, която ромънскитѣ завоевателни аспирации рисуваха въ време на ромънското владѣние надъ Добруджа, всѣки вижда, че независимо отъ нашитѣ исторически и етнически права надъ нея, самата наша външна безопасност, налага рѣшителна съпротива на всѣка идея и помислъ за ромънско владѣние надъ дѣсна дунавски брѣгъ, какъто руско-ромънскиятъ договоръ е цѣлялъ още повече да разшири и закрѣпи.

Даването Добруджа на Ромъния очевидно бѣ една голѣма политическа грѣшка на Берлинския конгресъ; днесъ поне тя става явна и безспорна. Това бѣ една грѣшка противъ правилнитѣ международни откошения на Балканитѣ и противъ мира, основитѣ на който тогава Силитѣ имаха да полагаатъ; това бѣ грѣшка и противъ свободата на Дунавскитѣ устия и противъ гаранцията по отношение рускитѣ аспирации на Истокъ, отъ името на които Добруджа бѣ откъсната отъ България, жертвувана и дадена на Ромъния.

Наистина дипломатическитѣ причини, които тогава диктуваха тоя актъ, имаха характеръ на единъ политически империативъ, защото Русия бѣ заявила че „безъ закъсването на Бесарабия съ Добруджа отно-

Фениксъ.

ДОБРУДЖА

(ВЪ НЕЙНОТО ИСТОРИЧЕСНО МИНАЛО).

IV.

Простора на българското владичество презъ време на първото и второто българско царство и фалшътъ въ историческитѣ основания на ромънскитѣ аспирации надъ България. — Страници изъ историята на влашкитѣ воеводства и тѣхния български характеръ до 1700 год. — Славянскитѣ произходъ на думитѣ „Влахъ и Влахия“ и различieto, което трѣбва да се прави между тия понятия и оняитето, ромънскитѣ и Ромъния. — Робското състояние на ромънитѣ въ Влахия до 18 вѣтъ, тѣхния доленъ произходъ и тѣхното политическо безличие до 1882 г.

8-о Прѣдѣлитѣ на първото Българско Царство сѣ обемалъ почти всички Дунавски Скито-Тракийски земи отъ двата брѣга на Дунава. Въ тѣхъ сѣ влизали не само двѣтъ влашки воеводства, които сега съставляватъ кралство Румъния; но и Седмиградско, Ваватъ и цѣла Панония, зем. които прѣди римското владичество сѣ съставлявал. Дакия и Панонска Сарматия.

Западнитѣ граници на отвѣдъ дунавска България сѣ били съедини съ империята на Шарлемана и по-послѣ съ нея на Унгария. Центърътъ на политическия животъ обаче, съ основаването на отсамъ дунавското царствъ, по слѣдитѣ на умирающето римско владичество, се прѣнася тукъ, а управлението на оттакъ Дунавскитѣ владѣния, остава въ рѣцѣтъ на подвластни воеводи и князе, защото вънъ отъ войната на Крума сѣ аваритѣ, която ще е имала по-скоро харак-

тера на вътрѣшна война за хегемония надъ тамканитѣ скито-тракийски групировки, които по прѣди сѣ влизали въ състава на аварското царство, историята не отбѣлъзва прѣвъ тая епоха събития, което да показва, че новата Българска държава се е запазвала тамъ отъ сериозна външна опасностъ.

Съ падането на источното и западното отсамъ дунавски царства, и съ унищожението на господствующитѣ въ тѣхъ династии, политическитѣ животъ на Българската държава спира, безъ обаче съвернитѣ оттакътъ Дунавски владѣния, да подпадатъ подъ чуждо владичество.

Липсвало е прѣдприемчивъ воевода, който съ организирани войскови сили отъ съвернитѣ български владѣния да се вземе съ изгонването на врага и съ възстановяването на българската властъ отсамъ Дунава.

Съ тая задача се заематъ братата отъ овчарско потекло Асѣнъ и Петръ, които къмъ 1185 год. слѣдъ сполучливия походъ на една революция и съ организирани военни сили, доварани отъ влашкитѣ воеводства, възстановяватъ българското царство въ прѣдѣлитѣ на първото такова. Асѣнъ се възцарява за български царъ въ Търново и основава династията на Асѣневци, които заематъ титлата „Царъ на България и Влахия“, които въ писмата на Инокентия IV съ Калояна е прѣведена Hex Vngarorum et Vlachorum.

Тая титла прѣдадена въ извратенъ видъ и съ обратенъ значение, послужи на ромънскитѣ историци за поводъ и основание, да наричатъ второто българско царство „ромъно-българска империя“, да поддържатъ, че то имало ромънски характеръ и да възпламеняватъ по тая начинъ, възбуждението на новитѣ ромънски поколения въ аспирациитѣ имъ надъ България. Тия исторически неистини и заблуждениа, тѣ прокарваха и въ чуж-

дата литература съ цѣлъ да създадатъ едно обществено мнѣние въ подкрѣпа на тия болнави аспирации.

Между това, както и самата титла, тѣй и безспорни исторически данни, доказватъ тѣкмо обратното на онова, което ромънитѣ поддържатъ и проповѣдватъ. Тѣ доказватъ, че Влахия и нейното население, както при първото българско царство, тѣй и при второто, влизать въ неговия съставъ, и че българскитѣ характеръ на влашкитѣ воеводства, продължава до срѣдата на 17 вѣкъ, както впрочемъ това изрично се признава отъ ромънския историкъ Хенеролъ единъ отъ главнитѣ ромънски националисти.

Въ своята „История на ромънитѣ“ (френски текстъ), слѣдъ като построи историята за ромънския характеръ на второто българско царство, посредствомъ разни софизми, спекулации на думи и извѣртливи сѣждения, самъ той се запитва: „Какъ става тогава, че власитѣ изчезватъ наистина отъ по-сетнѣшната история на влахо-българската империя и че тая империя се измѣня съ време въ една империя чисто българска? Фактъ който не може да бѣде отрицанъ.“

И на тоя въпросъ, самъ той си отговаря: „всѣки не по-ще разбере, че слѣдъ извѣстното време, власитѣ сѣ прѣстали да съставляватъ господствуващъ елементъ, но подчинени на българитѣ, тѣ сѣ се числили само като единъ отъ народитѣ въ състава на тѣхната държава.“

Между това, Хенеролъ цитира слѣдния текстъ изъ Траяновата Писмата на Калояна, господаря на българитѣ и власитѣ, изпращани до князъ Инокентия, биваха прѣведени отъ български на гръцки и отъ гръцки на латински. При тоя текстъ, при горнитѣ недоумѣния на Хенеролъ за изчезването на власитѣ и при неговата собствена теория, че власи въ смисълъ на ро-

М а р т и р о л о г ъ

(Списък № 4).

на българитѣ — добруджански граждани, които ромънитѣ сж отвлѣкли като заложници и държатъ затворени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мжчителски режимъ.

гр. Меджидие.

- 1 Юрданъ М. Стояновъ 60 г.
- 2 Димитъръ М. Стояновъ 22 г.
- 3 Илиа Христовъ 18 г.
- 4 Тиню Радилевъ 58 г.
- 5 Василъ Стояновъ 60 г.
- 6 Никола Христовъ 52 г.
- 7 Лазаръ Димитровъ 38 г.
- 8 Пеню Стояновъ 65 г.
- 9 Никола Танасовъ 30 г.
- 10 Иванчо Христовъ 18 г.
- 11 Владимиръ Минковъ 37 г.
- 12 Тодоръ Митевъ 46 г.
- 13 Ради Тодоровъ 37 г.
- 14 Иванъ „ 39 г.
- 15 Юр. М. Табаковъ 58 г.
- 16 Иванъ Христовъ 36 г.
- 17 Кръстю Христовъ 25 г.
- 18 Христо Лазаровъ 47 г.
- 19 Стоянъ Црътковъ 65 г.
- 20 Недѣлко Георгиевъ 50 г.
- 21 Георги Атанасовъ 65 г.
- 22 Христо Ивановъ 45 г.
- 23 Митю Христовъ 33 г.
- 24 Пеню Христовъ 26 г.
- 25 Ангелъ Антоновъ 23 г.
- 26 Стефанъ Аврамовъ 35 г.
- 27 Христо Йосефовъ 18 г.
- 28 Ангелъ Велевъ 50 г.
- 29 Георги Къстановъ 50 г.
- 30 Науъ Наумовъ 43 г.
- 31 Димо Наумовъ 48 г.
- 32 Теофилъ Петровъ 20 г.
- 33 Ставри Георгиевъ 36 г.
- 34 Колю Георгиевъ 25 г.
- 35 Спиро Бутевъ 28 г.
- 36 Трифонъ Якимовъ 22 г.
- 37 Ставри Стефовъ 46 г.
- 38 Методи Костовъ 28 г.
- 39 Ангелъ Ставревъ 24 г.
- 40 Насте Георгиевъ 50 г.
- 41 Илиа Мановъ 40 г.
- 42 Коста Танасовъ 32 г.
- 43 Петъръ Йоневъ 33 г.
- 44 Колю Девевъ 25 г.
- 45 Зафиръ Георгиевъ 40 г.
- 46 Тодоръ Зафировъ 15 г.
- 47 Петко Радославовъ 37 г.
- 48 Киро Николовъ 45 г.
- 49 Жеко Митевъ 21 г.
- 50 Трайчо Петровъ 21 г.

Доленъ Иримликъ (Кюст.)

- 1 Христо Кириковъ 58 г.
- 2 Никола Хаджиларски 52 г.
- 3 Страти Хаджиларски 50 г.
- 4 Димо Т. Чолаковъ 55 г.
- 5 Жеко Игнатовъ 62 г.
- 6 Костадинъ Игнатовъ 58 г.
- 7 Жеко Т. Ивановъ 58 г.
- 8 Димитъръ Моневъ 65 г.
- 9 Моню Василевъ 59 г.
- 10 Драгни Симеонъ 58 г.
- 11 Велико Тодоровъ 54 г.
- 12 Нейчо Йоневъ 68 г.
- 13 Димитъръ Минчевъ 65 г.
- 14 Парушъ Кировъ 52 г.
- 15 Колю Еневъ 52 г.
- 16 Димитъръ Ивановъ 52 г.
- 17 Маринъ Стояновъ 40 г.
- 18 Петко Ивановъ 40 г.
- 19 Владимиръ Стояновъ 28 г.
- 20 Петъръ Пѣйчевъ 62 г.
- 21 Василъ Стояновъ 15 г.

с. Касъмча (Кюстенджеско).

- 1 Михалъ Петровъ 55 г.
- 2 Яна Михалъ Петрова 50 г.
- 3 Малчо Михалъ Петровъ 22 г.

- 4 Маринъ Михалъ Петровъ 18 г.
- 5 Костадинъ Кударовъ 30 г.
- 6 Елена Кост. Кударова 26 г.
- 7 Мария Кост. Кударова 10 г.
- 8 Гапа Юрданъ Тинчева 32 г.
- 9 Синика Сава Тинчева 30 г.
- 10 Анка Петъръ Каменарова 25
- 11 Димитъръ Петровъ 50 г.
- 12 Цанко Стояновъ 35 г.
- 13 Димо Науновъ 56 г.
- 14 Балчо Науновъ 60 г.
- 15 Василъ Ганчевъ 45 г.
- 16 Георги Панчевъ 55 г.
- 17 Ангелъ Ивановъ 21 г.
- 18 Кръстю Мих. Пеневъ 37 г.
- 19 Ганю Мих. Пеневъ 32 г.
- 20 Пантелей Калчевъ 45 г.

с. Кара-Насуфъ (Кюст.)

- 1 Маню Петровъ 46 г.
- 2 Кулю Боевъ 65 г.
- 3 Еню Петровъ 58 г.
- 4 Господинъ Стояновъ 50 г.
- 5 Недѣлко Скъбевъ 18 г.
- 6 Митю Юрдаповъ 18 г.
- 7 Маринъ Вичевъ 65 г.
- 8 Петъръ Мартевъ 60 г.
- 9 Спасъ Иванчевъ 60 г.
- 10 Маню Андреевъ 30 г.
- 11 Цони Ивановъ 18 г.
- 12 Мани Добревъ 70 г.
- 13 Недѣлко Начевъ 54 г.
- 14 Пеню Добревъ 55 г.
- 15 Митю Великовъ 14 г.
- 16 Маринъ Петровъ 15 г.
- 17 Лазаръ Петровъ 18 г.

с. Мал Гаргалъкъ. (Кюст.)

- 1 Тодоръ Николовъ 80 г.
- 2 Василъ Тодоровъ 55 г.
- 3 Кано Ив. Кировъ 55 г.
- 4 Иванъ Симеонъ 65 г.
- 5 Петъръ Ив. Николовъ 56 г.
- 6 Господинъ Ив. Добревъ 42 г.
- 7 синъ му Иванъ 17 г.

с. Голѣмъ Гаргалъкъ. (Кюст.)

- 1 Маринъ Долапчевъ 80 г.
- 2 Велико Славовъ 80 г.

с. Пелитли (Кюстенджанско).

- 1 Недко М. Стойковъ 19 г.
- 2 Андоъ Димитровъ 45 г.

с. Дуинджий (Кюстендж.)

- 1 Георги Стояновъ 70 г.
- 2 Недѣлко Стойчевъ 70 г.
- 3 Сава Скъбевъ 55 г.
- 4 Колчо Ив. Калчевъ 35 г.
- 5 Стоянъ Вичевъ 70 г.
- 6 Димитъръ Господиновъ 70 г.
- 7 Тодоръ В. Добревъ 18 г.
- 8 Якубъ Кемаловъ 18 г.

с. Бей-Даутъ (Кюстендж-ко).

1. Ефтимъ Петровъ
2. Колю Ивановъ
3. Георги Ивановъ
4. Симеонъ Д. Славевъ
5. Петъръ Димитровъ
6. Славъ Ил. Балевъ
7. Дико Д. Славевъ
8. Курти Михаилъ
9. Курти Малчевъ
10. Георги Лазаровъ
11. Танасъ Д. Тилевъ
12. Ив. Танасовъ Д. Тилевъ 19 г.
- ученикъ въ Свищовската Гимназия
13. Стефанъ Чъневъ
14. Калчо Пенковъ
15. Стоянъ Жейповъ
16. Филчо Желъзовъ
17. Христо Петровъ
18. Митю Ст. Андреевъ

19. Славъ Калчевъ
20. Жеко Д. Тилевъ
21. Петъръ Издевъ Чобаноолу.

с. Сарж-юртъ (Кюстенд.)

1. Стано Ивановъ
2. Симеонъ Великовъ

с. Инанъ-Чешме. (Кюстен.)

1. Жеко Поповъ
2. Иванъ Стоевъ
3. Костадинъ Стоевъ
4. Сивко Драгевъ
5. Колю Колевъ
6. Иванъ Иѣвъ
7. Вълчо Вълчевъ
8. Станю Стоевъ
9. Ради Георгевъ

с. Потуръ (Кюстендж-ко).

1. Георги Башиновъ
2. Велико Кировъ
3. Симеонъ Димовъ

с. Васапкъои (Кюстенд-ско).

1. Андрей Вълчевъ
2. Стоянъ Поповъ
3. Керчо Мартовъ

с. Еремликъ (Кюстендж-ско).

1. Дим. Маневъ
2. Парушъ Кировъ
3. Колю Еневъ
4. Дим. Ивановъ
5. Маринъ Градинаря
6. Колю Хаджиларски
7. Стратия Хаджиларски
8. Димо Танасовъ
9. Димо Алексевъ
10. Жеко Игнатовъ
11. Чудинъ Игнатовъ
12. Петко Стояновъ
13. Велико Тодоровъ
14. Петъръ Пѣйчевъ
15. Петъръ Алексевъ
16. Драго Симеонъ
17. Нейчо Йоневъ
18. Дѣдо Юрданъ Градинаря

гр. Балчикъ.

1. Атанасъ Кандиларовъ 25 г.
2. Василъ Т. Поповъ 33 г.
3. Недѣлко Костадинъ 44 г.
4. Желю Атанасовъ 38 г.
5. Петраки Гавраиловъ 50 г.
6. Никола Кючукъ 35 г.
7. Манолъ Овчаровъ 56 г.
8. Атанасъ К. Вълевъ 16 г.
9. Георги Костовъ 20 г.
10. Андрей В. Опраловъ 16 г.
11. Георги Анастасовъ 42 г.
12. Хаф. Натъкъ Х. Алиевъ 42 г.
13. Хафузъ М. Сарачъ Ал. 60 г.
14. Халилъ Касади 35 г.
15. Юсуфъ Менлибаръ 36 г.
16. Черкозъ М. Хасановъ 75 г.
17. Реджебъ М. Франгалъ 24 г.
18. Мехмедъ Бекировъ 32 г.
19. Мехмедъ Мазлъмовъ 25 г.
20. Мехмедъ Бекировъ 52 г.
21. Османъ Кадиловъ 36 г.
22. Ибрамъ Алиевъ 40 г.
23. Аранъ С. Аптуловъ 49 г.
24. Ибрамъ Алиевъ
25. Игнатъ Ивановъ 30 г.
26. Петъръ Люцкановъ 36 г.
27. Гавраилъ х. Денговъ 37 г.
28. Атанасъ Василевъ 41 г.
29. Мурадъ М. Мустафовъ
30. Юсуфъ Мусовъ 38 г.
31. Изетъ Салевъ 22 г.
32. Хасанъ Мустафовъ 21 г.
33. Али Исмаиловъ 18 г.
34. Мустафа Емурловъ 32 г.
35. Фейзула Калиловъ 23 г.
36. Али Исмаиловъ
37. Мехмедъ Мустафовъ (с. Тартам.)

38. Емиль Салевъ
39. Токатлъ М. Али Мехмед.
40. Али Хаджи Мустафовъ
41. Индже М. Хасановъ
42. Емурла Чаркчи
43. Дели И. Ахмедовъ
44. Вели Мустафовъ Хошафчи
45. Исмаилъ Ап. Реизовъ 35 г.
46. Касимъ Миктадовъ 55 г.
47. Али Касимовъ 22 г.
48. Зекуле Митхадовъ 62 г.
49. Максудъ Зекриевъ 22 г.
50. Мезаджи Османъ 46 г.
51. Ибрамъ Сейфуловъ 25 г.
52. Галаталъ Хачинъ 29 г.
53. Узунъ Али 28 г.
54. Бояджи Расимъ 45 г.
55. Али Алиевъ 26 г.
56. Мидо М. Мустафовъ 75 г.
57. Арсланъ Тахировъ 44 г.
58. Стефанъ Елчевъ 25 г.
59. Добри Николовъ 18 г.
60. Исмаилъ Юрковъ Хасановъ 28 г.
61. Ахмедъ Шабановъ (отъ Силистра)
62. Али Мустафовъ 55 г.
63. Исмаилъ Мехмедовъ 53 г.
64. Зейнулъ Реджебовъ 25 г.
65. Изметъ Салевъ (циганинъ) 25 г.
66. Сали Алиевъ „ 42 г.
67. Иванъ Михайловъ 44 г.
68. Али х. Мустафовъ 35 г.
69. Ибрамъ Халиловъ 28 г.
70. Андрей Митакъ 40 г.
71. Василъ Яневъ Кътоевъ 40 г.
72. Сколюманъ Мустафовъ 28 г.
73. Тефияхъ Ахмедовъ 30 г.

гр. Каварна (Балчишко)

1. Свещ. Михалъ П. Стефановъ
2. „ Иванъ Г. Урумъ 52 г.
3. Демиръ Колишевъ 60 г.
4. Юрданъ Д. Кайкамджозовъ 28 г.
5. Никола Атанасовъ 42 г.
6. Василъ Н. Поповъ 26 г.
7. Георги Ив. Табаковъ 56 г.
8. Никола Юрдановъ 35 г.
9. Коста Ив. Узунъ 46 г.
10. Сотиръ Г. Купевъ 32 г.
11. Никола Ст. х. Жечевъ 23 г.
12. Кирякъ Ил. Калайджъ 45 г.
13. Рафалъ Ст. Гочевъ 26 г.
14. Калчо Калчевъ 56 г.
15. Сали Алиевъ Ходжа 45 г.
16. Исмаилъ Ибраимовъ Ходжа 48 г.
17. Хашимъ Исмаиловъ „ 24 г.
18. Тома П. Налбантъ 43 г.
19. Стефанъ Ивановъ 65 г.
20. Панайотъ Бечевъ 58 г.
21. Василъ Ивановъ 64 г.
22. Никола Неновъ 42 г.
23. Кипледан Ахмедовъ 68 г.
24. Недѣлко Д. Абаджиевъ 17 г.
25. Филчинъ Д. „ 30 г.
26. Изетъ Мустафовъ 45 г.
27. Стефанъ Перелинговъ 32 г.
28. Михаилъ Радевъ 64 г.
29. Никола Ивановъ 49 г.
30. Стоянъ Скъбевъ 19 г.
31. Али Арифовъ 26 г.
32. Ашвъ Талиповъ 30 г.
33. Христо Радупевъ 36 г.
34. Д-ръ Г. Н. Чакаловъ 50 г.
35. Величко х. Василевъ 48 г.
36. Захари В. х. Косевичъ 38 г.
37. Райко Димитровъ Жековъ 23 г.
38. Никола Василевъ Николовъ 22 г.
39. Радю Ат. Райновъ 24 г.
40. Янаки Къшевъ 40 г.
41. Станчо Хр. Гийковъ 22 г.

Забѣлѣжка. Умоляватъ се всички общини и частни лица, които забѣлѣжатъ грѣшки и опущения въ списъцитѣ да ги съобщаватъ въ редакцията.